

Handel Ludzmi

https://handelludzmi.eu/hl/aktualnosci/6434,11-czerwca-2014-roku-Miedzynarodowa-Organizacja-Pracy-przyjela-Protokol-do-Konwe.html
2021-11-27, 11:57

Strona znajduje się w archiwum.

A A A

11 czerwca 2014 roku Międzynarodowa Organizacja Pracy przyjęła Protokół do Konwencji nr 29 dotyczącej pracy przymusowej i obowiązkowej

Dodane dnia 26.06.2014

Problem pracy przymusowej był jedną z najważniejszych kwestii poruszonych w trakcie 103 sesji Międzynarodowej Konferencji pracy, odbywającej się w Genewie w dniach 28 maja - 12 czerwca 2014 r.

Logo Międzynarodowej Organizacji Pracy

Problem pracy przymusowej był jedną z najważniejszych kwestii poruszonych w trakcie 103 sesji Międzynarodowej Konferencji pracy, odbywającej się w Genewie w dniach 28 maja - 12 czerwca 2014 r. Delegaci zdecydowali, że najbardziej odpowiednim instrumentem dla zintensyfikowania działania członków MOP w zakresie zapobiegania pracy przymusowej, będzie prawnie wiążący protokół do Konwencji nr 29 dotyczącej pracy przymusowej i obowiązkowej wraz z rekomendacjami stanowiącymi zalecenia odnośnie wdrożenia protokołu. Po dyskusji i wprowadzeniu poprawek protokół został przyjęty 11 czerwca 2014 r. przez delegatów rządów, pracodawców i pracowników stosunkiem 437 głosów za do 27 wstrzymujących się i 8 przeciwko.

Celem przyjęcia protokołu jest rozwój środków zapobiegania pracy przymusowej oraz ochrony i wsparcia ofiar. MOP uchwalając protokół postawiła sobie za cel zdecydowane wzmocnienie starań swoich członków zmierzających do wyeliminowania współczesnych form niewolnictwa.

Zgodnie z oświadczeniem MOP nowy instrument dostosowuje Konwencję MOP nr 29 dotyczącą pracy przymusowej i obowiązkowej z 1930 r. do współczesnych wyzwań, dotycząc głównie kwestii handlu ludźmi. Dołączone do niego rekomendacje stanowią zaś techniczne wskazówki dotyczące procesu implementacji nowych regulacji.

Nowe zobowiązania w obszarze zapobiegania pracy przymusowej.

Kraje zostały zobowiązane do zapewnienia efektywnych środków przeciwdziałania pracy przymusowej oraz zapewnienia ochrony i dostępu do wsparcia osobom wyzyskiwanym, w tym zapewnienie możliwości otrzymania kompensaty oraz wprowadzenie odpowiednich sankcji dla sprawców. Dodatkowo każdy kraj musi opracować, w porozumieniu z organizacjami pracodawców i pracowników, krajową politykę oraz plan działań w zakresie zwalczania pracy przymusowej i obowiązkowej. Regulacje zaproponowane w uchwalonym Protokole oraz wspierające go rekomendacje, zwłaszcza w zakresie praw ofiar oraz ich ochrony i wsparcia, wzorowane są na podobnych regulacjach dotyczących handlu ludźmi.

Działania do wdrożenia których zobowiązali się członkowie to:

Edukacja oraz działania informacyjne, prowadzone zwłaszcza w grupach ryzyka oraz wśród pracodawców,

Zapewnienie, że regulacje odnoszące się do zapobiegania pracy przymusowej i obowiązkowej obejmują wszystkie sektory gospodarki oraz wzmocnienie instytucji odpowiedzialnych za inspekcję pracy w tym obszarze,

Ochrona pracowników, w szczególności migrantów w trakcie rekrutacji,

Wsparcie procesów dokładnej i starannej analizy kontrahentów z punktu widzenia naruszania praw pracowników i

wykorzystania pracy przymusowej, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym,

Podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania przyczyn i czynników zwiększających ryzyko pracy przymusowej i obowiązkowej,

Przyjęcie środków służących identyfikacji, ochronie i wsparciu ofiar oraz zapewnienie im możliwości dojścia do siebie i rehabilitacji.

Przyjęcie rozwiązań zapewniających możliwość odstąpienia od karania ofiar za wszelkie czyny bezprawne, których dopuścili się w związku z byciem ofiarą pracy przymusowej.

Zgodnie z protokołem ofiary pracy przymusowej nie mogą być dyskryminowane w dostępie do ochrony, wsparcia i kompensaty ze względu na fakt przebywania na danym terytorium nielegalnie.

Kraje zobowiązane są również do współpracy w zakresie zapobiegania pracy przymusowej.

Protokół uchyla przejściowe postanowienia zawarte w Art. 1 pkt 2 i 3 I artykułach 3 do 24 Konwencji.

W uzupełniającej protokół rekomendacji MOP zaleca, między innymi:

Stosowanie podejścia uwzględniającego płeć i szczególnie wrażliwego na kwestie dzieci – ofiary pracy przymusowej przy tworzeniu krajowych polityk i planów działań;

Wzmocnienie krajowych instytucji inspekcji pracy;

Gromadzenie danych statystycznych dotyczących pracy przymusowej;

Prowadzenie odpowiednio ukierunkowanych kampanii społecznych i informacyjnych oraz programów rozwoju umiejętności i wspierania zatrudnienia wśród grup szczególnie zagrożonych;

Zagwarantowanie ofiarom ochrony i wsparcia niezależnie od ich woli do współpracy z organami ścigania;

Wyeliminowanie nieuczciwych praktyk podmiotów pośredniczących w znalezieniu pracy, poprzez: eliminację pobierania od pracowników opłat rekrutacyjnych, wymóg podpisywania jasnych umów z poszukującymi pracy, wprowadzenie odpowiednich kar, licencjonowania agencji zatrudnienia;

Zapewnienie wszechstronnego długoterminowego wsparcia ofiarom, w tym bezpieczeństwa, opieki medycznej, miejsca pobytu, pomocy materialnej, dostępu do edukacji i rynku pracy;

Specjalne wsparcie dla małoletnich ofiar;

Zapewnienie ofiarom dostępu do wymiaru sprawiedliwości i umożliwienie im dochodzenia odpowiedniej kompensaty/odszkodowań od sprawców;

Wprowadzenie okresu na dojście do siebie i podjęcie decyzji o współpracy z organami ścigania dla ofiar handlu ludźmi oraz wsparcie bezpiecznych i dobrowolnych powrotów;

Tagi: Międzynarodowa Organizacja Pracy, wiadomości, konwencje, MOP, ILO, praca przymusowa, prawo

podziel się treścią:

[wersja pdf drukuj](#)